

Crkva
cjelovitog
evanđelja

Kneza Branimira 11
10 000 Zagreb, Hrvatska
cce@cce.hr

T 01 4920 726
F 01 4813 871
www.cce.hr

PADAJUĆI IDEMO NAPRIJED!

Mario Dučić,
svibanj 2010.

Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja su besplatna publikacija. Ako ih želite dobiti na svoju adresu, javite nam se.

„Razlika između izvrsnosti i osrednjosti je često način na koji osoba gleda na grešku.“
— Nelson Boswell

„...jer padne li pravednik i sedam puta, on ustaje, a opaki propadaju u nesreći.“ (Izreke 24.16)

Svi znamo da, kao ljudi, činimo greške i padamo. Ako tvrdimo i prezentiramo sebe kao osobu koja ne čini pogreške, naš život će postati život licemjerstva, laži i neuspjeha. Ljudi koji čine pogreške, i koje prihvaćaju kao sastavni dio života, su životno uspješni ljudi. Jer, ako ne činimo pogreške znači i da ništa ne radimo, a ako ništa ne radimo već samo egzistiramo u sebičnom prostoru i vremenu čuvajući se životnih pogrešaka, teško da ćemo ikada doseći svoje vizije i snove. Stvar

je vrlo jednostavna: kao pravednici, odnosno Božji narod, nismo sačuvani od pada i grešaka, ali bitno je kako ustati nakon pada i nastaviti ići naprijed.

1. PRAVEDNICI I BEZBOŽNICI PADAJU – RAZLIKA JE U GLEDIŠTU I STAVU KOJEG IMAJU PRILIKOM PADA.

Činjenica je da svi čine pogreške. Bilo da su vjernici ili bezbožnici. Vjernici nisu izuzeti od pogrešaka samo zato što su vjernici. Ljudi

✦ **Ako tvrdimo i prezentiramo sebe kao osobu koja ne čini pogreške, naš život će postati život licemjerstva, laži i neuspjeha. Ljudi koji čine pogreške, i koje prihvaćaju kao sastavni dio života, su životno uspješni ljudi.**

jednostavno mogu donijeti krive zaključke, pogriješiti i učiniti stvari na loš način. Mislim da su kršćani ponekad lažno ponosni na svoju poziciju, misleći da ne mogu pogriješiti i donijeti krive životne odluke. Ustvari, ako ima takvih, pretpostavljam da žive pod staklenim zvonom religioznosti i često ne rade ništa. Jer jedino ako ništa ne radiš i ne govoriš, samo tada ne možeš učiniti pogreške. Dakle, jedni i drugi čine pogreške i kod jednih i drugih često postoji razlika u gledištu i stavu prema pogreškama. Bezbožnici imaju krivo razumijevanje prema pogreškama, a vjernici i prema pogreškama i prema Bogu.

Iskrivljenu sliku koji mnogi kršćani imaju i koju sotona koristi prilikom pogreške, odnosno nekog određenog pada, je – perfekcionizam. To je, ustvari, stav ponosa koji im negdje u podsvjesti govori kako ne mogu činiti pogreške koje drugi čine. I kada se jednom probude u realnosti, prepoznajući da su pali, često na taj pad ne gledaju kao

✦ **Iskrivljenu sliku koji mnogi kršćani imaju i koju sotona koristi prilikom pogreške, odnosno nekog određenog pada, je – perfekcionizam. To je, ustvari, stav ponosa koji im negdje u podsvjesti govori kako ne mogu činiti pogreške koje drugi čine.**

na „životnog suputnika i učitelja“ već se počinju smatrati gubitnicima, jer nisu mogli „održati“ jedan „savršeni nivo“ kojeg su zadali sami sebi. To je ponekad zamjena za živi odnos s Bogom. I kada ljudi samo slijede neke svoje principe bez odnosa s Bogom, samo je pitanje vremena njihovog pada. Ali ako i padnemo, što nam je na neki način zajamčeno, mi se čudimo kako nam se to uopće moglo dogoditi.

Kakvo god gledište trenutno imali, Biblija je, primjerice, puna zapisa pogrešnih odluka Božjih ljudi. Krenemo li od Adama i Eve pa sve do Petra ili Pavla, činjenica je da su sve to bili vjernici koji su učinili mnoge životne pogreške i donijeli krive odluke, ali interesantno je da su neki imali drugačiji stav i gledište prema Bogu te radi pogrešaka nisu stali zarobljeni u prošlosti, već su nastavili ići dalje prema snovima i vizijama koje je Gospodin imao za njih.

Salomon kao da nam daje „recept“ za naše padove, a lijek se zove: „Ustani!“ Ne kaže se da pravednik ostaje ležati na podu zbog prošlih krivih odluka već da, ako je potrebno, i „sedam puta ustaje!“ David, primjerice, koji je učinio pogreške u svom životu, nije stao emotivno vezan i paraliziran u prošlosti na istom mjestu, već se pokajao, pouzdao u Boga i ponovo dignuo. Naravno, to nije automatski značilo da će određene stvari, kao posljedice loših odluka, nestati jer ponekad za neke krive odluke i učinjene stvari moramo i platiti, ali to ne znači da smo gubitnici.

Ipak, unatoč nevoljama i padovima, ogromna razlika između vjernika i nevjernika je u tome da mi ipak imamo nekoga tko nas izbavlja. Sam David je zato rekao u svojim psalmima: „Mnoge nevolje ima pravednik, ali ga Jahve od svih izbavlja“ (Psalam 34.20) ili pak: „Ako i posrne, ne pada, jer ga Jahve drži za ruku.“ (37.24) Drugim riječima, David nam je potvrdio činjenicu da svatko može posrnuti, ali se ne mora na kraju u potpunosti upropastiti. Ustvari, u hebrejskom izvorniku stoji da može pasti, ali neće biti totalno uništen jer ga „Bog drži za ruku“.

Dakle, činjenica je ako živimo i idemo naprijed, sigurno ćemo činiti pogreške, ali stvar je u stavu i gledištu prema padovima. Kako ćemo na to odgovoriti? U koga ćemo se uzdati i da li ćemo dopustiti da nas sotona paralizira našim prošlim neuspjesima, odnosno krivim odlukama kako ne bismo išli naprijed. Ustvari, mnoge knjige o vodstvu nam potvrđuju da je svaka uspješna osoba iza sebe imala padove i nesuspjehe, ali velika razlika između gubitnika i pobjednika je bila da su pobjednici imali drugačiji stav prema sebi. Kada su pali nisu na sebe gledali kao na gubitnike i stali sa svojim životom i vizijama, već su nastavili ići naprijed.

Primjerice, W. Amadeus Mozart, jedan od muzičkih genija, primio je kritiku od cara Ferdinanda za operu „Figarov pir“. Car mu je rekao mu je „preglasna“ i da ima „previše nota“. Slikar Vincet Van Gogh, čija djela danas dosežu milijunske iznose, za svog je

života prodao samo jednu sliku. Thomas Edison, jedan od najvećih inovatora u ljudske povijesti, je kao mladić bio vrlo nepodučljiv. Albertu Einsthenu, jednom od najvećih mislioca, učiteljica u Minhenu je jednom rekla o njemu da „ništa ne vrijedi“.

Ustvari, mnogi veliki i uspješni ljudi su bezbroj puta imali razloge vjerovati u svoj neuspjeh, ali ono što ih je razlikovalo bila je njihova ustrajnost unatoč nevoljama, odbacivanjima i pogreškama. Unatoč svemu vjerovali su u sebe i odbacili od sebe ideju da su gubitnici. Ako su se ti mnogi bezbožni ljudi padali i dizali, koliko se mi više možemo dignuti kad padnemo ako se uzdamo u živoga Boga?

Prorok Mihej je, primerice, pokazao svoju veliku vjeru i strpljivost u Boga te čekao znajući da će On provesti narod kroz teška vremena koja su prolazili kao razlog kazne. Jasno je rekao da se neće osjećati gubitnikom već će, ako je pao, imati pozitivan stav, ustati i vjerovati mu: „A ja, prema Jahvi ja sam zagledan, čekam na Boga koji spasava, Bog moj mene će uslišati. Ne raduj se mome zlu, dušmanko moja, ako sam pao, ustat ću; ako boravim u tminama, Jahve je svjetlost moja.“ (Mihej 7.7-8)

★ Ipak, unatoč nevoljama i padovima, ogromna razlika između vjernika i nevjernika je u tome da mi ipak imamo nekoga tko nas izbavlja.

2. USTRAJNOST JE KLJUČ KOD PODIZANJA I NAPRETKA.

Jeste li se ikad zapitali što bi bilo da nas Bog ograniči u našem podizanju? Osobno mislim da smo ponekad stroži prema sebi od samoga Boga što se tiče toga. Ovim zasigurno ne opravdam i ne ohrabrujem nikoga na svojevolan grijeh ili pogrešku, ali ako učinimo kakav grijeh ili pogrešku više puta, mislimo li da nakon tri ili četiri puta više nemamo pravo tražiti Boga za opraštanje i dići se natrag?

Mnogi su kršćani zato zatvoreni u strahovima i neuspjesima te krivim gledištima na Božju milost jer si postavljaju ograničenja iza kojih si više ne opraštaju i na taj način nakon nekog vremena i otpadnu od Boga jer misle da sam Bog postavlja ograničenja na dizanje iz grijeha i prašine loših odluka.

Činjenica je sljedeća i moramo je zapamtiti da nas sotona ne bi prevario – ako se iskreno pokajemo i okrenemo od svojih grijeha, u snazi Svetog Duha, Bog je vjeran i

✦ **Mnoge knjige o vodstvu nam potvrđuju da je svaka uspješna osoba iza sebe imala padove i nesuspjehe, ali velika razlika između gubitnika i pobjednika je bila da su pobjednici imali drugačiji stav prema sebi.**

uvijek će nam oprostiti naše grijeha bez ograničenja dok smo na ovom svijetu. Zato nam Apostol Ivan nam kaže u svojoj prvoj poslanici: „Dječice moja, ovo vam pišem da ne počinite grijeha. Ali ako tko i počini grijeh, imamo zagovornika kod Oca: Isusa Krista, pravednika. On je žrtva pomirnice za naše grijeha: ne samo za naše nego za grijeha svega svijeta.“ (1 Ivanova 2.1-2)

S time dolazi druga činjenica koju ne možemo odvojiti i koje smo svjesni, da unatoč opraštanju i ponovnom dizanju, ovisno kako smo pali, oproštenje neće izbrisati neke od posljedica naših grijeha ili krivih odluka. Ali bez obzira na posljedice, do nas je da se i dalje uzdamo u Boga i ne živimo u prošlosti. Stvar kod pada je razumijevanje Boga, njegove milosti i praštanja, praštanja sebi ali i ustrajnosti da se ide dalje. Mnogi uspješni ljudi u svijetu nisu uspjeli zbog mudrosti ili znanja već često zbog ustrajnosti unatoč nevolja, padova i loših odluka.

Primjerice, svi ste čuli za braću Wright, inače mehaničare za bicikle u ono vrijeme. Svi ih više poznaju kao pionire prvog motoriziranog leta u prvoj polovici dvadesetog stoljeća. Ali malo ljudi zna za okolnosti koje su se dogodile oko tog prvog leta 17-og prosinca 1903. godine. Mnogi ne znaju da prije toga dana braća Wright nisu bila poznata kao vodeći u avijaciji. Osim toga, nisu imali niti sveučilišne diplome. Ustvari nitko to od njih nije niti očekivao, jer su već sve oči bile uprte u jednog drugog čovjeka koji je trebao biti

prvi koji se vinuo avion u zrak.

Njegovo ime je bilo dr. Samuel P. Langley. Poznati bivši profesor matematike i astronomije koji tada bio i direktor Smithsonian Institucije (nazvane po poznatom britanskom znanstveniku Jamesu Smithsonu koji je sve svoje nasljedstvo, u ono vrijeme 500 000 dolara dao ondašnjoj Americi kako bi „povećao znanje među ljudima“). Langley je bio znanstvenik i inovator; izdao je mnoštvo članaka na temu aerodinamike i posjedovao je viziju leta u zrak. Ustvari 1890. je napravio i nekoliko pokusa s velikim modelima koji su na neki način bili uspješni.

1898. godine od američkog Ministarstva obrane dobio je 50 000 dolara kako bi izgradio prvi avion za prijevoz ljudi. 1903. godine je izgradio avion pod nazivom „Veliki aerodrom“. Avion je poseban zbog velikog katapulte koji je trebao avion vinuti u zrak. Međutim, u trenutku kada se trebao vinuti, djelići aviona su zapeli za kabele i avion se srušio. Kritičari i novinari onog vremena su bili prilično brutalni u svojim kritikama spram njegovog neuspjeha. Sve su novine o njemu pisale s negativne strane.

No on se nije obeshrabrio već je nakon 8 tjedana ponovo lansirao avion, ali i ovog puta neuspješno jer se avion prevrnuo naopačke nakon lansiranja. A kritičari su opet bili nemilosrdni. Optuživali su ga za trošenje javnog novca. Nakon toga je dr. Langley izjavio da svijet vjerojatno treba

potražiti druge ljude za tu ideju. Bio je totalno poražen, bez volje i napustio je svoj tada veliki san. Odustao je. Pao je i više se nije dignuo. Međutim, samo nekoliko dana nakon toga, Orville and Wilbur Wright – bez obrazovanja, nepoznati i bez financija poletjeli su svojim prvim avionom „Flyer I“ iznad pješčane plaže u Sjevernoj Karolini.

Ne samo da su poletjeli i ostali zadovoljni misleći da su nešto postigli, već su nastavili eksperimentirati i raditi kako bi dostigli još bolje rezultate. Langley je dopustio da taj jedan trenutak očaja i pada učini da pomisli da je to sve kraj. Ostavio je svoj projekt, a dvije godine kasnije imao je moždani udar te umro. Danas, kada se govori o aviaciji, ljudi se slabo sjećaju dr. Langleyja.

Ono što se desilo s njime dešava se s mnogim ljudima koji padnu, ali se ne znaju nositi s pogreškama jer dopuštaju da ih gubitak, odnosno pogreške, emotivno zarobe i zaustave u postizanju njihovih snova i vizija.

★ **Mnogi veliki i uspješni ljudi su bezbroj puta imali razloge vjerovati u svoj neuspjeh, ali ono što ih je razlikovalo bila je njihova ustrajnost unatoč nevoljama, odbacivanjima i pogreškama. Unatoč svemu vjerovali su u sebe i odbacili od sebe ideju da su gubitnici.**

Istina je da kada padnemo ili donesemo krive odluke, mnoge takve stvari mogu biti bolne ponekad fizički, ali više emotivno. Kada se naša vizija uruši može biti bolno, ali prvo što moramo ponekad napraviti je ne uzeti toliko osobno, odnosno ne dopustiti da naš pad ne učini gubitnicima! Mnoge ljude boli grijeha ili loših izbora vode prema strahu od neuspjeha i ako dopustimo da nas strah nadvalada vrlo teško ćemo nastaviti naprijed.

Zato je bitno da ustrajemo, da se u tim trenucima uzdamo u Gospodina i njegovu veliku milost koja pokriva mnoge grijeha. Da naučimo nešto od pada ili pogreške i jednostavno oprostimo sebi i prihvatimo stvari gledajući iz Božje perspektive.

Time ne mislim da smo slobodni grijehiti i donositi nebiblijske odluke. Mislim da se nakon pada ne bismo trebali osjećati kao gubitnici, odustati od svega i paralizirani

✦ **Mnogi su kršćani zato zatvoreni u strahovima i neuspjesima te krivim gledištima na Božju milost jer si postavljaju ograničenja iz kojih si više ne opraštaju i na taj način nakon nekog vremena i otpadnu od Boga jer misle da sam Bog postavlja ograničenja na dizanje iz grijeha i prašine loših odluka.**

prestati umnažati svoje pozive i darove. Tada bismo trebali u traženju Gospodina zamoliti za oprostjenje i nastaviti naprijed jer pobjeđuju samo oni koji se istrgnu iz strahova te nastave naprijed sa spoznajom da će najvjerojatnije opet pogriješiti i pasti!

3. PRIHVATIMO PRIJATELJSKI PADOVE KAO PRILIKE.

Apostol Pavao je životne nevolje i pritiske smatrao sastavnim životom svakog vjernika. Nije prema njima bio negativan ili ciničan. Zato je i rekao Solunjanima da su nevolje njihova sudbina, odnosno da su sastavni dio života na zemlji. Ako pokušavamo živjeti u imaginarnom svijetu perfekcionizma i samopravednosti doći će dan kada ćemo se razbiti. Zato je bitno da prijateljski prihvatimo naše padove i greške kao sastavni dio svakog života i procesa rasta.

David je bio slomljen pred Gospodinom i priznao svoj grijeh kada je bio suočen sa stvarima koje je počinio. Neke od posljedica su došle kasnije u njegov život i izgubio je dijete koje je bilo u Bat-Šebinoj utrobi jer je prezreo Boga: „»Sagriješio sam protiv Jahve!« A Natan odvratil Davidu: »Jahve ti oprašta tvoj grijeh: nećeš umrijeti. Ali jer si tim djelom prezreo Jahvu, neminovno će umrijeti dijete koje ti se rodilo!«“ (2 Samueolova 12.13-14)

David je znao da je sagriješio; znao je da je donio loše odluke koje nisu ugodile Bogu; znao je da je pao, ali se ipak uzdao u Boga i

tražio njegovo lice. Nije ostao na tom mjestu pada već je krenuo dalje naprijed u Božjoj milosti. Osim što je postio i vapio Gospodinu za dijete i plakao, vidimo da nakon što je dijete umrlo, on je jednostavno ustao i jeo! Inače u takvim situacijama ljudi se mogu emotivno slomiti i odustati od svega. Ipak, on je išao dalje jer je prihvatio i loše odluke i greške kao sastavni dio svog života koje nije mogao izbrisati, ali mogao je nešto naučiti. Kasnije je s Bet-Šebom dobio drugo dijete „komu nadjenu ime Salamon“ (2 Samuelova 12.24) Solomon potječe od biblijskog muškog imena *shelemo* izvedenog iz riječi shalom sa značenjem mir.

Vjerujem da je unatoč grijehu koji je počinio i za koji se pokajao, od Boga dobio mir. Nije dopustio da ga emocije vežu za prošlost, stoički je podnio od Boga određene posljedice i prihvatio je greške u svom životu kao prijatelje i kao sastavni dio života od kojih može nešto naučiti. Upravo je i David bio taj koji je napisao te rekao: „Ako i posrne, ne pada, jer ga Jahve drži za ruku.“ (37.24).

Drugim riječima, ako padnemo i uzdamo se u Gospodina i idemo dalje, ne znači da smo potpuno propali jer mi smo Božji pravednici – ljudi koji vjeruju u Gospodina; ljudi koji mogu i „sedam puta pasti“, ali i sedam se puta dići. To je stav ljudi koji su uspjeli u životu. Ljudi koji su uspjeli u životu često su imali teških trenutaka i nevolja. Sam Apostol Pavao se ponosio nevoljama i problemima. Sve je mogao učiniti i podnijeti jer mu je Krist dao snage.

Zato prihvatimo naše pogreške i padove kao prijatelje. Pogledajmo u kojem drugom pravcu trebamo ići; naučimo iz njih nešto novo i budimo zahvalni za iskustvo, jer samo padajući možemo ići naprijed u nove pobjede. U svakom padu se nudi mogućnost da preuzmemo odgovornost i idemo dalje.

Život Eme Bombeck je bio pun nevolja, koje su započele s njezinom karijerom. Od ranog djetinjstva volila je pisati novinske članke. Kada se upisala u Sveučilište Ohio, mentori su je obeshrabrili za pisanje, ali je ona to odbila. Kasnije je na drugom fakultetu završila engleski jezik i počela pisati članke za žene. Život je nije mazio. Uvijek je htjela postati majka, ali na njezinu žalost doktori su joj rekli da nikada neće moći zatrudnijeti. Ipak nije odustala te su ona i njezin muž posvojili djevojčicu. Nakon dvije godine, ipak je ostala trudna. U sljedeće dvije godine imala je četiri trudnoće i dva spontana pobačaja. 1964. godine počela je pisati za male novine šaljive kolumne. Za to je dobivala 3 dolara po članku, ali je bez obzira na to dalje nastavila s pisanjem. I to joj je otvorilo vrata. Sljedeće godine dobila je priliku za pisanje u jednom

★ **Ako se iskreno pokajemo i okrenemo od svojih grijeha, u snazi Svetog Duha, Bog je vjeran i uvijek će nam oprostiti naše grijeh bez ograničenja dok smo na ovom svijetu.**

drugom časopisu tri puta tjedno. 1967. godine, njezina kolumna je bila prihvaćena u preko 900 časopisa i dnevnih novina. Kasnije je izdala 15-ak knjiga, bila je na naslovnici Times časopisa, gostovala u najvećim TV emisijama i dobila 15 počasnih titula i diploma. Ali također je imala za to vrijeme rak dojke i otkazivanje bubrega. U jednom od svojih govora na dodjeli diploma, rekla je sljedeće:

„Volim govoriti na dodjelama diploma, jer želim svima reći da razlog zašto sam ovdje gore nije zbog mojih uspjeha već mojih padova. Ono što trebaš reći je - ja nisam gubitnik, jer sam izgubio nešto ili pao radeći nešto. To je velika razlika.

Osobno i u vezi karijere, za mene je put bio težak. Pokopala sam svoju djecu, izgubila roditelje, imala rak i brinula za djecu. Trik u svemu je staviti sve u ispravno gledište i to je ono što ja radim.“

Moramo naše padove i pogreške početi gledati iz drugog kuta. Gdje ćemo na njih

gledati kroz Božju prizmu milosti i kao sastavni dio života. Samo je tako moguće kroz nevolje i padove učiti i ići naprijed, ostavljajući svari koje su prošle i reći zajedno s Davidom (što je napisao nakon s Bat-Šebom):

„Savršeni su puti Gospodnji, i riječ je Jahvina ognjem kušana. On je šit svima, samo on, koji se k njemu utječu. Jer tko je Bog osim Jahve? Tko li je hridina osim Boga našega? Taj Bog me snagom opasuje, stere mi put besprijekoran“

(2 Samuelova 22.32-33)

★ **Ako padnemo i uzdamo se u Gospodina i idemo dalje, ne znači da smo potpuno propali jer mi smo Božji pravednici – ljudi koji vjeruju u Gospodina; ljudi koji mogu i „sedam puta pasti“, ali i sedam se puta dići. To je stav ljudi koji su uspjeli u životu.**

Copyright©2010. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati ni na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja. Ispis ili proslijeđivanje putem elektroničke pošte za osobnu upotrebu ili prijatelje je dopušten.

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prilog možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA ili

poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom "za propovijedi".